

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen verotuksen ennakkotietojärjestelmän uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 46/1996 vp verotuksen ennakkotietojärjestelmän uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi.

Eduskunta, jolle valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 20/1996 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

keskusverolautakunnasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Keskusverolautakunta

Verohallituksen yhteydessä on keskusverolautakunta, joka voi antaa verotusta koskevia ennakkoratkaisuja siten kuin tässä laissa ja muissa verotusta koskevissa laeissa säädetään.

2 §

Kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehineen valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain.

Valtioneuvosto määrää yhden jäsenistä toimimaan varapuheenjohtajana.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin hyvin perehtyneitä ja heidän tulee edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta.

Lautakunnassa tulee olla verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus.

3 §

Päätöksenteko

Keskusverolautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtajan tai puheenjohtajana toimivan varapuheenjohtajan lisäksi vähintään viisi muuta jäsentä.

Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänten jakaantuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jos tätä periaatetta ei voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

4 §

Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen

Keskusverolautakunnassa käsiteltävien asioiden esittelyn lautakunnalle toimittavat sen ottamat sihteerit.

Lautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Asioiden käsittelyssä keskusverolautakunnassa noudatetaan, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) säädetään.

5 §

Ennakkoratkaisu

Jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi taikka jos siihen on muu erityisen painava syy, keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa verotusta koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on ratkaistu lääninveroviraston päätöksellä tai sitä koskeva hakemus on vireillä lääninverovirastossa.

Tuloveroa, varallisuusveroa ja arvonlisäveroa koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siinä verotuksessa, jota varten se on annettu. Korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) mukaista ratkaisua on kuitenkin veron perimiseen velvollisen noudatettava saatuaan päätöksestä tiedon tai, kun hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

6 §

Hakemus

Hakemus ennakkoratkaisun antamisesta on tehtävä kirjallisesti. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

7 §

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Ennakkoratkaisusta on oikeus valittaa,

- 1) hakijalla;
- 2) Uudenmaan lääninveroviraston määräämillä veroasiamiehillä muusta kuin yksinomaan kunnalle suoritettavasta verosta; sekä
- 3) sillä kunnalla, jolla olisi oikeus valittaa siitä verotuksesta, jota ennakkoratkaisu koskee.

Mitä verohallintolain 6 §:ssä säädetään verohallituksen oikeudesta hakea eräissä tapauksissa muutosta valtion puolesta, koskee myös 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua veroa koskevaa ennakkoratkaisua.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

8 §

Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevissa asioissa

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolmekymmentä päivää päätöksen tiedoksisaamisesta.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus käsitellään korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Valituksesta huolimatta on korkotulon lähdeverosta annetun lain ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain mukaista ennakkoratkaisua noudatettava. Ennakkoratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien, kun tieto päätöksestä on saatu.

9 §

Palkkiot

Keskusverolautakunnan puheenjohtajan, jäsenten, sihteerien ja asiantuntijoiden palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet vahvistaa valtiovarainministeriö.

10 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan myös asioissa, jotka ovat vireillä keskusverolautakunnassa tämän lain tullessa voimaan. Lain voimaan tullessa vireillä olevat hakemukset, joiden ratkaiseminen lain tultua voimaan ei kuulu keskusvero-

lautakunnan toimivaltaan, siirretään asianomaiselle lääninverovirastolle. Lain 5 §:n 1 momenttia ei kuitenkaan sovelleta lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin.

Tämän lain voimaan tullessa keskusverolautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, jäsenenä ja varajäsenenä olevat henkilöt pysyvät tehtävissään toimikautensa loppuun.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 8 luvun otsikko sekä 84 ja 85 § sekä
lisätään 62 §:ään uusi 4 momentti, seuraavasti:

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Edellä 2 ja 3 momentissa mainittu viranomainen ei kuitenkaan saa hakea muutosta siltä osin kuin veroasiamies on 85 §:n 4 momentin mukaisesti ilmoittanut, ettei hän käytä oikeuttaan hakea muutosta asiaan, ellei ennakkotieto perustu virheellisiin tai puutteellisiin tietoihin. Sama koskee verohallintolain (1557/95) 6 §:n mukaista verohallituksen oikeutta hakea muutosta valtion puolesta.

8 luku

Ennakkoratkaisu ja ennakkotieto

84 §

Ennakkoratkaisun hakeminen keskusverolautakunnalta

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa *ennakkoratkaisun* tuloverotuksesta ja varallisuusverotuksesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

Hakemus on tehtävä ennen sen ajan päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on määrätty annettavaksi.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen lääninverovirastolta

Lääninverovirasto voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa ja varallisuusveroa koskevan tiedon siitä, kuinka lääninverovirasto tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimitettaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotiedon antaa verotuksen toimittava lääninverovirasto. Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Hakemus on tehtävä ennen sen ajan päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on määrätty annettavaksi.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, lääninveroviraston on hankittava veroasiamieheltä ilmoitus siitä, käyttääkö hän oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitettulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Lääninveroviraston on verovelvollisen tai yhtymän vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimitettaessa.

Lääninveroviraston ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 17 §, 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 § osittain muutettuna 17 päivänä joulukuuta 1982 annetulla lailla (946/82) sekä 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1559/95), seuraavasti:

17 §

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee työnantajan tai palkansaajan kirjallisesta hakemuksesta se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Sama koskee suorituksen saajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos suorituksen saaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen suorituksen maksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

51 §

Ennakonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkope-

rintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ennakkooperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytänyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun, 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ja päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 12 § sekä 21 §:n 1, 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 21 §:n 1 ja 3 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1563/95), sekä *lisätään* lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

12 §

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lähdeveron perimisvelvollisuudesta ja suuruudesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

12 a §

Lääninverovirasto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa lähdeveron perimiseen velvollisen kotipaikan lääninverovirasto tai, jos tällä ei ole Suomessa kotipaikkaa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Veron perimiseen velvollisen pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, verovelvollisen vaatiessa sitä perimiseen velvolliselta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä veron perinnässä, jota varten se on annettu. Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

—————
 Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskesta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Valituksesta huolimatta on lääninveroviraston 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua noudatettava. Ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien kun hän sai päätöksestä tiedon.

—————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 199 .

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1393/91),

muutetaan 8 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä *lisätään* lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

8 §

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisu

Keskusverolautakunta voi koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdeveroa siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

8 a §

Lääninveroviraston ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella koronmaksajan kotikunta on.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä koronmaksussa, jota koskevana se on annettu. Sama koskee koronsaajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos koronsaaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen koronmaksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 21 a §, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (318/94 ja 1561/95),

muutetaan 4 luvun otsikko sekä 44 ja 48 §, sellaisina kuin ne ovat, 4 luvun otsikko mainitussa 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa sekä 44 ja 48 § mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 39 a ja 39 b § seuraavasti:

4 luku

Verotus, ennakoratkaisu ja muutoksenhaku

39 a §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakoratkaisun.

Lahjaverosta ennakoratkaisua voi hakea sekä luovuttaja että luovutuksensaaja. Perintöverosta ennakoratkaisua voi hakea perinnönjättäjän kuoleman jälkeen kuolinpesän osakas, erityisjälkisäädöksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun tämä ei ole kuolinpesän osakas.

Ennakoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu tai jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui. Jollei mainittuja säännöksiä voida soveltaa, ennakoratkaisun antaa 24 §:ssä tarkoitettu lääninverovirasto.

39 b §

Lainvoiman saanutta ennakoratkaisua on verovelvollisen vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakoratkaisussa määrätään.

Ennakoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakoratkaisun hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakoratkaisun tiedoksisaunnista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla ennakoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 21 ja 27 §, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1560/95), sekä
lisätään 26 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

21 §

Ennakoratkaisu

Lääninverovirasto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakoratkaisun. Ennakoratkaisun antaa verotuksen toimittava lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakoratkaisussa määrätään.

Ennakoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa

ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

26 §

Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla, kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista. Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 197 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1767/95),

muutetaan 146 a, 146 b ja 190 §, 193 §:n 2 ja 3 momentti, 197 §:n 3 momentti sekä 217 §,

sellaisina kuin niistä ovat 146 a ja 146 b § sekä 197 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), 190 § osittain muutettuna mainituilla 29 päivänä joulukuuta 1994 ja 29 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla, 193 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa sekä 217 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/94), sekä

lisätään lakiin uusi 190 a § seuraavasti:

146 a §

Jos 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua uuden kuljetusvälineen ostaja ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja kuljetusvälineestä on suoritettava autoverolain (1482/94) mukaan autovero, yhteisöhankesta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määramisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta ja veron takaisinmaksusta on voimassa, mitä autoverosta säädetään.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankesta, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankesta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määramisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/94) säädetään.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, lääninverovirasto antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määrääjäksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan läänioikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavaran maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa tullihallitus. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvien osin voimassa, mitä lääninveroviraston antamasta ennakkoratkaisusta säädetään.

190 a §

Keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen siten, kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita

tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, sekä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettua hakemuksen johdosta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

197 §

Tullihallituksen antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta tullilain 41 §:ssä säädetään. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

217 §

Verovelvollisella ja ennakkoratkaisun hakijalla on oikeus saada ote hänen verotustaan koskevasta lääninveroviraston ja läänioikeuden pöytäkirjasta sekä jäljennös asiassa annetuista päätöksistä, lausunnoista, vastineista ja 169 §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laaditusta kertomuksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/66) 7 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (928/92), seuraavasti:

7 §

Vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä arvonlisäverolaissa (1501/93) säädetään arvonlisäverosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

arpajaisverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/92) 15 § ja 16 §:n 2 ja 4 momentti, näistä 16 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1568/95), seuraavasti:

15 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi arpajaisten toimeenpanijan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpajaisveroa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

16 §

Muutoksenhaku

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 98 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä elokuuta 1980 annetussa laissa (608/80), sekä *muutetaan* 91 §, 98 a §:n 1 momentti ja 98 b §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 91 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (519/94 ja 1564/95), 98 a §:n 1 momentti 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93) ja 98 b §:n 1 momentti mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa, seuraavasti:

91 §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa leimaveroa. Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella hakijan kotikunta on, tai mikäli tällä ei ole kotikuntaa Suomessa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

98 a §

Edellä 91 ja 92 sekä 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 18 §, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä kesäkuuta 1986 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (435/86 ja 1538/95), seuraavasti:

18 §

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lisäveroa koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan sille, jolle on tärkeää saada tieto lisäverovapautta koskevien säännösten soveltamisesta moottorikäyttöiseen ajoneuvoonsa.

Kun hakija nojautuu ennakkoratkaisuun, on sitä sitovana noudatettava hakijan verotuksessa niiltä verokausilta, joiden ajaksi se on annettu. Ennakkoratkaisua on muutoksenhausta huolimatta heti noudatettava. Valitusta käsittelevän viranomaisen on, milloin tällaista asiaa koskevaa ratkaisua on valitukseen annettulla päätöksellä muutettu, samalla

määrättävä se tuleva ajankohta, josta alkaen sen ratkaisua on noudatettava.

Muutoksenhausta ennakkoratkaisuun on muutoin voimassa, mitä 32 §:ssä säädetään. Valitusaika lasketaan kuitenkin ennakkoratkaisun tiedoksisaantipäivästä. Valtionasiamiehelle valitusaika luetaan päätöksenteon päivästä. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisu. Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/94) 42 ja 43 § sekä 48 §:n 5 momentti seuraavasti:

42 §

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. Ennakkoratkaisu voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

43 §

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakkoratkaisua annettaessa sovellettu säännöstä ennakkoratkaisun voimassa ollessa ole muutettu tai tullihallitus lainkäytöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen

säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä ole peruuttanut antamaansa ennakkoratkaisua.

Peruutettua ennakkoratkaisua on, mikäli hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

48 §

Tullihallituksen antamaan ennakkorat-

kaisuun ja muuhun tullihallituksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus tällöin tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Päätökseen, jolla tullihallitus on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1996

